

Odluka:

Revt 151/16-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Revt 151/16-2

Vrsta odluke: Rješenje

Datum odluke: 13.04.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Revt 151/16-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Davorke Lukanović-Ivanišević predsjednice vijeća, Đure Sesse člana vijeća, Mirjane Magud članice vijeća, Željka Sarića člana vijeća i Ljiljane Hrastinski Jurčec, članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, u stečajnom postupku nad dužnikom I. m. I. d.o.o., OIB: ..., I., V. 35, odlučujući o reviziji stečajnog vjerovnika M. m. d.o.o., OIB: ..., Z., Z. R. 14, kojeg zastupa punomoćnik Š. Č., odvjetnik u V., J. D. 20, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7713/15-3 od 17. studenoga 2015., kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj St-71/14-106 od 30. rujna 2015., u sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2016.,

riješio je :

Odbacuje se revizija stečajnog vjerovnika M. m. d.o.o., kao nedopuštena.

Obrazloženje

Trgovački sud u Varaždinu je rješenjem poslovnog broja St-71/14-106 od 30. rujna 2015., odbacio (između ostalih) prijavu tražbine vjerovnika M. m. d.o.o. Z., u iznosu od 7.500.000,00 kn, kao preuranjenu. Svoju odluku prvostupanjski sud temelji na utvrđenju da predmetna tražbina predstavlja zajam kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" 111/93, 34/99, 121/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 111/12 i 68/13, dalje: ZTD), koja sukladno odredbi čl. 72. st. 1. toč. 5. čl. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ) smatra tražbinom nižih isplatnih redova na čije prijavljivanje sud nije pozvao vjerovnike u smislu odredbe čl. 173. st. 7. SZ.

Drugostupanjskim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-7713/15-3 od 17. studenoga 2015., odbijena je kao neosnovana žalba vjerovnika M. m. d.o.o. Z. (dalje: vjerovnik) podnijeta protiv dijela navedenog prvostupanjskog

rješenja kojim je odbačena njegova prijava i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje u dijelu koji se odnosi na vjerovnika.

U ovoj stečajnoj stvari je vjerovnik podnio (izvanrednu) reviziju, u smislu odredbe čl. 11. st. 10. SZ, u vezi s odredbom čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 -dalje: ZPP), protiv drugostupanjskog rješenja ističući kako odluka u drugostupanjskog suda ovisi o rješenju pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Stečajni upravitelj (za stečajnog dužnika) nije odgovorio na reviziju.

Revizija vjerovnika nije dopuštena.

Odredbom čl. 11. st. 10. SZ propisano je da se u stečajnom postupku revizija može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, u skladu s pravilima parničnog postupka.

Dakle, prema citiranoj odredbi je u stečajnom postupku dopuštena samo (izvanredna) revizija prema odredbi čl. 382. st. 2. i 3. ZPP, što znači da u stečajnom postupku takvu izvanrednu reviziju može podnijeti stranka (sudionik u postupku) protiv drugostupanjskog rješenja ako odluka u stečajnom postupku ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Takav važan razlog može postojati, primjerice: 1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, 2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskoga suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem i 3) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi - osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda

Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda - trebalo preispitati sudsku praksu.

U takvoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose i izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

Iz sadržaja navedenih odredaba ZPP proizlazi da je za dopuštenost ove izvanredne revizije potrebno kumulativno ispunjenje slijedećih pretpostavki: da revizija sadrži određeno navedeno pravno pitanje, da su uz pitanje određeno navedeni propisi i drugi važeći izvori prava koji se na njega odnose, daje riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom postupku ovrhe i da sadrži određeno navedene razloge zbog kojih stranka smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U slučaju kada reviziji nedostaje bilo koji od navedenih elemenata nema pretpostavki za njeno razmatranje u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP.

Stečajni vjerovnik u reviziji postavlja pitanje koje glasi:

"(...) primjenjuje li se pravilo o zajmu kojim se nadomješta kapital na pravnu osobu koja u vrijeme zaključenja pravnog posla nedvojbeno nije bila član društva koje je sada u stečaju, a koja je član društva postala nakon izvršenja predmetnog pravnog posla?"

U odnosu na postavljeno pitanje treba prethodno navesti kako ono, prema ocjeni ovoga suda, uopće ne predstavlja procesnopravno ili materijalnopravno pitanje u smislu odredbe čl. 382. ZPP.

Ovo stoga što se odgovor na postavljeno pitanje izravno proizlazi iz odredbe čl. 408. ZTD, kojom je propisano da član koji društvu u vrijeme kad je ono u krizi umjesto da mu pribavi vlastiti kapital, kada bi mu ga inače uredni gospodarstvenici trebali pribaviti, dade zajam, može u stečajnom postupku ostvarivati zahtjev za povrat zajma samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplasnog reda (st. 1.), što se prema odredbi čl. 408. st. 3. ZTD na odgovarajući način primjenjuje i na druge pravne radnje članova društva i trećih osoba koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma.

Dakle, iz sadržaja citiranih zakonskih odredbi jasno proizlazi da se pravila o zajmu kojim se nadomješta kapital primjenjuju osim na članove društva i na treće osobe.

Smatra li se određeni pravni posao zajmom koji se nadomješta kapital u smislu čl. 408. st. 1. i 2. ZTD ili pravnim poslom koji se u gospodarskom smislu odgovara zajmu kojim se nadomješta kapital, te je li određena osoba član društva ili treća osoba u smislu citiranih zakonskih odredbi (na što se zapravo svodi postavljeno pitanje) stvar je činjeničnih utvrđenja konkretnog slučaja. Pitanja činjenične naravi već po svojoj prirodi ne mogu

biti važna za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, pa je to slijedeći razlog zbog kojeg se postavljeno pitanje ne može smatrati važnim u smislu odredbe čl. 382. st. 2. i 3. ZPP u vezi s čl. 11. st. 10. SZ.

Pritom još treba navesti kako predmetna revizija ne bi bila dopuštena ni kada bi se navedeno pitanje moglo uzeti u razmatranje u smislu odredbe čl. 382. st. 2. ZPP (njegovim tumačenjem i dovođenjem u vezu s pravnim shvaćanjima nižestupanijskih sudova) jer ne sadrži razloge važnosti, već umjesto toga sadrži vjerovnikovo tumačenje sadržaja zakonskih odredbi i obrazloženje njegovog shvaćanja o nepravilno utvrđenoj činjenici (članstvu u društvu).

Dakle, umjesto određeno navedenih razloga zbog kojih smatra da je pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u obrazloženju postavljenog pitanja vjerovnik iznosi činjenične i materijalnopravne prigovore pravilnosti pobijanog drugostupanijskog rješenja.

Općenito pozivanje vjerovnika na ustavna načela ("da su svi pred zakonom jednaki" i "da je svatko dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske"), ne može se smatrati određeno navedenim razlogom zbog kojeg bi odgovor na postavljeno pitanje bio od važnosti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Pravno pitanje i navođenje razloga zbog kojih revident smatra da je pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, prema zakonskom uređenju instituta izvanredne revizije, čine cjelinu. Dakle, samo pravno pitanje (i u slučaju kada je pravilno i jasno postavljeno) bez potpunog i pravilnog obrazloženja razloga zbog kojih je ono prema mišljenju podnositelja revizije važno za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, nije dovoljno za dopuštenost (izvanredne) revizije prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP.

Slijedom izloženog i na temelju odredbe čl. 392.b st. 1. i 2. ZPP u vezi s odredbama čl. 11. st. 10. te čl. 6. SZ, odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Predsjednik vijeća:

Davorka Lukanović-Ivanišević, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Štefica Klepac

Zagreb, 13. travnja 2016.